

ROK WIARY

Ostatnie słowa wyznania wiary: *I oczekuję wskrzeszenia umarłych i życia wiecznego w przyszłym świecie*, są zarazem mottem listopadowej dekoracji na Rok wiary. Kościół to wspólnota członków tryumfujących w niebie, cierpiących w czyśćcu oraz pielgrzymujących na ziemi. 1 listopada celebруем Uroczystość Wszystkich Świętych – dzień, w którym Bóg pozwala czcić zasługi wszystkich, którzy wypełniając w swoim życiu Jego wolę, osiągnęli wieczne szczęście przebywania z Nim w niebie. Z kolei 2 listopada wspominamy wszystkich wiernych zmarłych, dla których zakończyła się ziemska pielgrzymka do niebieskiego Jeruzalem, a teraz przebywają w czyśćcu (jeden z dogmatów naszej wiary). Wszyscy oni, przekroczyli *odrzwia śmierci* stając przed wielką tajemnicą życia.

Grób jest dla nas żyjących symbolem przejścia z doczesności, przez śmierć do wieczności. Wyrażają to słowa prefacji za zmarłych: *Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy, i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie*. Grób to miejsce tylko doczesnego spoczynku ciała ludzkiego. Prawdę o tym przypominają również anioły, które jako pierwsze zwiastowały prawdę o chwalebnym zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. *Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie (Flp 3, 20)* o czym przypominają czerwone lampiony wznoszące się ku górze. Z kolei drogą wiodącą na zielone pastwiska błogosławionego żywota jest Jezus – Zwycięzca śmierci. Dlatego właśnie ołtarz staje się miejscem, gdzie człowiek otrzymuje zadatek życia wiecznego. Natomiast osiem lampionów, stojących u podnóża grobu, wyznacza oktawę – czas 8 dni, kiedy to żywi mogą przyjść z pomocą duszom czyśćcowym przez praktykę odpustu zupełnego.

Autorzy projektu